

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 1205/2020
17.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Анита Нуховић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., кога заступа пуномоћник Ацо Васојевић адвокат из ..., ради утврђења и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 1241/19 од 09.12.2019. године и решења Вишег суда у Новом Пазару Гж 296/18 од 28.03.2018. године, у седници одржаној 17.06.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца, изјављена против решења из става трећег изреке пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 1241/19 од 09.12.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као неблагоприятна ревизија тужиоца, изјављена против решења Вишег суда у Новом Пазару Гж 296/18 од 28.03.2018. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Сјеници П 161/17 од 05.12.2017. године, тужилац је кажњен новчаном казном од 50.000,00 динара због вређања суда у поднеску од 24.11.2017. године и непоштовања процесне дисциплине, коју казну је дужан уплатити буџету Републике Србије у року од 15 дана рачунајући од дана пријема овог решења.

Решењем Основног суда у Сјеници П 161/17 од 12.02.2018. године, тужилац је кажњен новчаном казном од 50.000,00 динара због вређања судећег судије у поднеску од 03.01.2018. године и непоштовања процесне дисциплине на начин ближе описан у изреци, с тим што је казну дужан уплатити буџету Републике Србије у року од 15 дана рачунајући од дана пријема овог решења.

Решењем Вишег суда у Новом Пазару Гж 296/18 од 28.03.2018. године, одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и потврђена првостепена решења Основног суда у Сјеници П 161/17 од 05.02.2017. године и П 161/17 од 12.02.2018. године.

Решењем Основног суда у Сјеници П 90/19 од 08.04.2019. године, одбачен је предлог тужиоца од 16.04.2018. године, за понављање поступка окончаног решењем Основног суда у Сјеници П 161/17 од 05.12.2017. године и решењем П 161/17 од 12.02.2018. године, која су потврђена решењем Вишег суда у Новом Пазару Гж 296/18 од 28.03.2018. године, као недозвољен.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Гж 1241/19 од 09.12.2019. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Сјеници П 90/19 од 09.05.2019. године у ставу првом изреке. Ставом другим изреке усвојена је жалба тужиоца и укинута пресуда Основног суда у Сјеници П 90/19 од 09.05.2019. године у ставу другом и трећем изреке и предмет враћен првостепеном суду на поновну одлуку. Ставом трећим изреке одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено решење Основног суда у Сјеници П 90/19 од 08.04.2019. године. Ставом четвртим изреке усвојена је као основана жалба тужиоца и укинута решење Основног суда у Сјеници П 90/19 од 09.05.2019. године и предмет враћен првостепеном суду на поновни поступак.

Против решења из става трећег изреке пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 1241/19 од 09.12.2019. године и решења Вишег суда у Новом Пазару Гж 296/18 од 28.03.2018. године, тужилац је изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

По оцени Врховног касационог суда, ревизија тужиоца изјављена против решења из става трећег изреке пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 1241/19 од 09.12.2019. године је дозвољена на основу члана 420. став 5. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 87/18), који се у конкретном случају примењује на основу члана 506. став 2. тог закона, док је ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Новом Пазару Гж 296/18 од 28.03.2018. године, неблагоприятна.

Испитујући побијано решење из става трећег изреке пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 1241/19 од 09.12.2019. године, у смислу члана 408. у вези члана 420. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према члану 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11), поступци започети пре ступања на снагу овог закона спровешће се по одредбама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 125/04 и 111/09). Ако је у поступцима из става један овог члана после ступања на снагу овог закона пресуда, односно решење којим се окончава поступак укинута и враћено на поновно суђење, поновни поступак спровешће се по одредбама овог закона (став 2.).

Како је овај поступак започет подношењем тужбе 19.09.2011. године и како је у току поступка решењем Вишег суда у Новом Пазару Гж 213/12 од 10.02.2012. године, укинута првостепено решење о повлачењу тужбе и предмет враћен првостепеном суду на поновни поступак и одлуку, то се у конкретном случају поновни поступак спроводи по одредбама важећег Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11....55/14) сходно наведеној одредби члана 506. став 2. тог закона, јер је након

ступања на снагу наведеног закона (01.02.2012. године), дошло до укидања решења којим се поступак окончава и враћања на поновно суђење.

Имајући у виду наведено, правилно су нижестепени судови закључили да је предлог за понављање поступка поднет 16.04.2018. године недозвољен, применом члана 85. став 6. у вези члана 430. Закона о парничном поступку, јер је предлог за понављање поступка тужилац поднео лично. Предлог за понављање поступка је ванредни правни лек, а по одредби члана 85. став 6. ЗПП, странку мора да заступа адвокат у поступку по ванредним правним лековима, изузев ако је сама адвокат. Одредбом члана 430. ЗПП, прописано је да ће недозвољене предлоге за понављање поступка (члан 85. став 6. и члан 428.), одбацити решењем првостепени суд без одржавања рочишта.

Због тога су неосновани ревизијски наводи тужиоца, да су нижестепени судови погрешно применили одредбе Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 ...55/14), када су оценили да је предлог за понављање поступка недозвољен.

Из наведених разлога на основу члана 414. став 1. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Према члану 403. став 1. ЗПП, против правноснажне пресуде донете у другом степену, странке могу да изјаве ревизију у року од 30 дана од дана достављања пресуде, а по члану 420. став 6. тог закона у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

Према стању у предмету тужилац је побијано решење Вишег суда у Новом Пазару Гж 296/18 од 28.03.2018. године, примио 05.04.2018. године и тада није изјавио ревизију, већ је 16.04.2018. године, поднео предлог за понављање поступка у односу на решења о новчаном кажњавању Основног суда у Сјеници П 161/17 од 05.12.2017. године и од 12.02.2018. године, која су потврђена решењем Вишег суда у Новом Пазару Гж 296/18 од 28.03.2018. године.

Како је рок за изјављивање ревизије од 30 дана, од дана достављања преписа побијаног другостепеног решења (Гж 296/18 од 28.03.2018. године) по члану 403. став 1. ЗПП истекао, то је ревизија тужиоца предата суду непосредно 23.12.2019. године, неблаговремена.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић